

í Havn

1979 vórðu 165 smábørn skrásett, bara í Havn. Hetta átakið varð brúkt at leggja trýst á kommununa

Eisini gav Kvinnufylkingin út blaðið við tí sjálvvirkiska heitinum “Súrsokkur”, sum kom út í tíðarskeiðnum 1979-80. Í blaðnum vóru greinar sum viðgjørdur ymisk kvinnupolitisk evni.

Vildu ikki upp í Kvinnufelagið

Áðrenn Kvinnufylkingin varð stovna høvdu kvinnurnar aftanfyri tosað um hvørt tað var betri at fara uppí Kvinnufelagið heldur enn at gera sína egna ból. Men hóast felagsskapirnir høvdu nógv felags áhugamál, so vóru teir kortini heilt ymiskir.

Tá í tíðini var nógvur uppreistur

mótvegis tí etableraða. Vit komu úr Danmark og kendu okkum sum ein part av tí feministisku rørsluni sum framvegis var sterk um allan heimin. Eingin okkara visti um Kvinnufelagið meira enn um bingo og basarar. Vit vildu heldur skipa okkum sjálvar og gera okkara egnu átøk.

Hetta forðaði tó ikki kvinnufeløgnum í at samstarva um

ávis mál. Nevnast kann til dømis undirskriftsinnssavningin fyrri at fáa kvinnuligan kommunulækna settan í Havn. Í 1978 savnaðu tær saman umleið 1.000 undirskriftir, og eftir hetta bleiv Kristianna Nordendal sett sum tann fyrsti kvinnuligi kommunulæknin í høvuðsstaðnum í útvið 20 ár.

Tað er eisini vert at nevna, at hetta sama árið vóru fyrstu kvinnurnar valdar beinleiðis inn í Løgtingið. Meir enn 60 ár eftir at føroyskar kvinnur høvdu fingið valrætt komu Jona Henriksen úr Javnaðarflokkinum og Karin Kjølbro úr Tjóðveldisflokkinum komu á ting.

Endin á Kvinnufylkingini

Eftir áheitan um at samstarva frá Kvinnufelagasamskipan Føroya, sum var stovnað í 1979, byrjaði fólk úr Kvinnufylkingini at koma í Mettustovu og samstarva meira við hini kvinnufeløgini, serliga Kvinnufelagnum sjálvandi. Tær høvdu fyrr, longu í 1950-unum, gjørt kvinnulista til býráðsval í Havn, har Malla Samuelsen var vald sum fyrsta kvinna í býráðnum, og nú vóru tær við til at leggja Kvinnutingini fyrst í 80-unum til rættis. Í samstarvi við Kvinnur fyrri friði í Norðurlondum savnaðu tær upp á seg nógv flestar undir-

skriftir frá kvinnum í úr 14 ár aldri, har rakstrarópið var:

Vápnamilliardirnar til Breyð!! Hesar undirskriftir vóru handaðar Kurt Waldheim á Altjóða Kvinnuráðstevnu ST's í Keypmannahavn í 1980.

Felagsfundirnir hjá Kvinnufylkingini steðgaðu av sær sjálvum einaferð fyrst í 1980'unum, samstundis sum heilt nógvur haðani høvdu meldað seg inn í Kvinnufelagið. Í Mettustovu helt kvinnustríðið fram eggjað av ST, sum hevði gjørt árin 1975-1985 til eitt 10-ára skeið til heimsúmfatandi arbeiði fyrri rættindum hjá kvinnum.

So líðandi vórðu vit slúsaðar inn í Kvinnufelagið, meðan aðrar tóku seg heilt úr kvinnupolitiska arbeiðinum aftaná Kvinnufylkingina. Hetta var ein náttúrlig gongd. Sjálvt um felagsskapurin ikki var til leingi, so haldi eg, at vit allar hava góð minnir frá tí tíðini og eru erner av, at vit fingur sett nøkur umráðandi mál á breddan.

Tað er heldur ikki so, at kvinnustríðið ella kvinnurørslan endaði við Kvinnufylkingini. Arbeiðið at geva kvinnum betri kor at liva og virka undir heldur fram enn tann dag í dag.

